

Hlevna okna naj ne bodo prevelika, ves notranji prostor pa mora biti dobro razsvitljen. Napravi naj se rajše več malih oken, ker se more zrak tako enakomerneje razdeliti. Najbolje je, če so okna okolo metra široka in 80 do 100 centimetrov visoka. Okna naj se napravljajo kolikor mogoče visoko od tal, a vsaj $2\frac{1}{2}$ metra, da obvarujejo živino škodljivega zračnega piha.

Za hleve priporočajo se zaradi trpežnosti najbolj železna okna, katera se najlažje odpirajo in zapirajo s premikanjem na osi in vlečne drogeve ali lahki železnimi verižicami. Pod. 7 — 9, tab. predložujeta železno okno katero je na obeh straneh v sredi višine na oseh in se dá premikati.

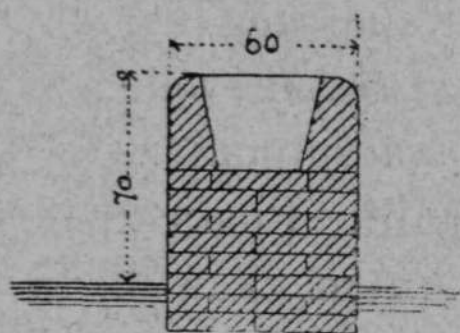
Drugo napravo takih oken predložuje pod. 6. tab. Dolenje krilo je pritrjeno (trdno stoječe) in samo gorenje se vrti okolo horizontalne osi. Da se zadržuje za glave živine škodljiv zračni pih, so na straneh slepa segmentna okna od črne ploščevine pritrjena, katera z na njih konci nahajajočo se zarezo zabranjujejo, da gorenje krilo doli ne pade. V sredi gorenjega krila napravljena je samozapadnica z ravnotežjem. Na dolnji strani okna je žleb od ploščevine z odpadno cevjo, da se more z oken odtekajoča se soparna voda odvajati; kajti drugače se zrine voda v okno obdajajoč zid ter se prikaže v podobi mokrih madežev na vnanji strani stene.

Razen teh oken, da se jemlje mala cena v poštev, morejo se pri tisti napravi uporabiti okna z lesenimi okviri (mecesnov ali hrastov les). Spodnje plošče ali podoknice naj pa s cementnimi žlebovi usesavanje odkaplajoče kondenzacijske vode v zid zabranijo.

Vrata naj se napravijo 2.10 do 2.40 metrov visoka in 1.20 do 1.60 metrov široka, na dva stežaja ter naj se na zunaj odpirajo. Zaradi boljšega izgleda in primerne razsvitljave napravi naj se pad vrat tako visoko, kakor pad oken ter priredi takozvana razsvitlina nad vrati, kakor se razvida na načrtih v pod. 2. tab. 1. Vrata od shrambe za krmo v hlev naj se odpirajo proti shrambi za krmo.

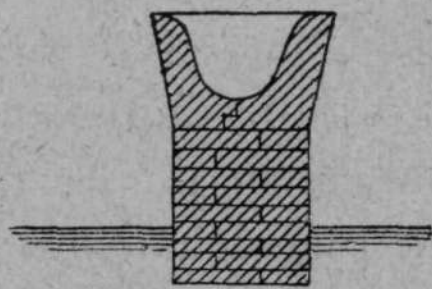
F. Priredbe za krmljenje.

K priredbam za krmljenje spadajo jasli, katere se napravljajo iz zelo različnih materialij in se rabijo v različnih oblikah. Lesene jasli so najcenejše, a priporočati jih je samo tedaj, če so iztesane iz mecesnovega ali hrastovega debla; iz hlodov so menj trpežne ter se težko ohranijo čiste, ker v njihovih razpokah zaostaja več krme. Bolje je, če se vsi naprej moleči, ostri robovi obdajo s cinkovo ploščevino. Iz navadne opeke (pod. g) ali iz po-

Pod. g.

Jasli iz opeke.

Pod. h.

Jasli iz opeke in rezanega kamenja.

sebne za to narejene opeke (pod. h) sezidane jasli, katere so prevlečene s cementom ter dobijo tla jaslij jajčno obliko, so najboljše, ker v vsakem oziru ugajajo ter so najcenejše. Razen teh se nahajajo jasli iz peščenjaka ali granita izdolbene, iz ilovice ali cementa napravljene, ali železne jasli, katere morajo biti emailirane (podoba i). Slednje so nekoliko drage, torej se rabijo samo tam kjer se zahteva posebna snažnost ter se ne gleda na nekatere goldinarje več stroškov. V posebno potrošnih hlevih se nahajata za vsako glavo živine nastavljeni po dve školjki, izmed katerih je jedna določena za sprejemanje pitne vode za živino, v zvezi z vodovodom ter je tako urejena, da se zmirom toliko vode dotaka, kolikor jo žival potrebuje; ta priredba se imenuje samonapajalno priredje.

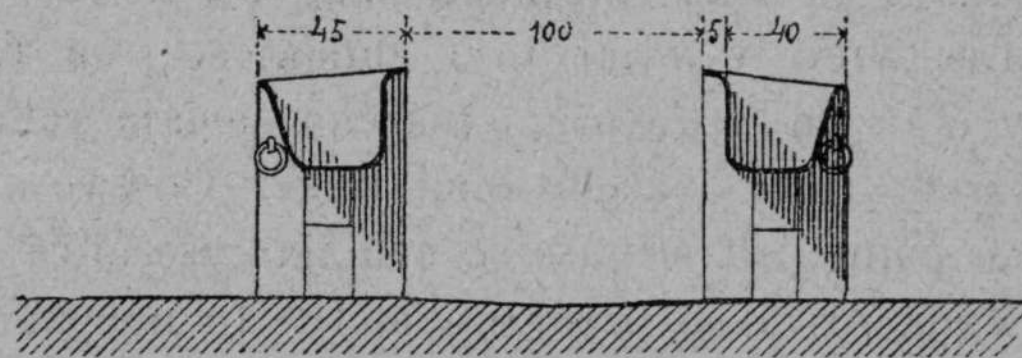

Fig. i.

Jasli iz litega železa.

Obročki, za katere se goved priveže, uzidajo se najbolje z železnimi kotvami koj pri zidanji podzida za jasli med opeko.

Navadna visokost jasli od stajališča do gorenjega robu jasli znaša 60 — 75 centimetrov. Prevelike jasli imajo ta nedostatek, da se živini, posebno kravam in mladi živini upogne (pošibi) hrbet.

(Konec prihodnjič.)

Spomladansko namakanje travnikov.

Kedaj je namakati travnike, rano ali pozno, to je zavisno od marsikaterih okoliščin in razmer. Rano namakati travnike svetujejo tedaj, kedar je pričakovati, da bode voda prinesla seboj mnogo gnojil iz njiv in potov. Ko se je zemlja po končani zimi raztalila, pustimo travnike, da se usušijo, dokler ne postane dovolj toplo in začnejo rastline rasti. Ako v tem času dežuje, opustiti je namakanje. Kedar sta mesec marec in april suha, kaže travnike skoz več noči zmerno namakati. Če pa ojster krivec vleče, tedaj ni dobro namakati, še celó škoduje. V tacem slučaju je boljše, da opustimo namakanje. Najboljši čas za namakanje travnikov je druga polovica aprila in prva polovica maja. Ako se je bati spomladanskih mrazov, namakajmo travnike na večer ali rano zjutraj. Proti 9. uri pred poludnem pa vodo zopet izpustimo, da s travnikov odteče. Tudi če je slana padla, svetovati je namakanje. Kdor tako ravna, temu ne bode škodovala slana na travniku. Travnikom z lahko zemljo, ki so s tanko ledino prerašeni, ugaja takošno namakanje spomladi. Zemlja napoji se z vodo in z gnojili, če dan pa solnce ogreje tla.